

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/328/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6315202592
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivica Hanusková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6315202592.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivica Hanuskovej a sudcov Mgr. Štefana Baláža a JUDr. Alexandra Mojša, v právnej veci žalobkyne I. V., nar. XX. XX. XXXX, bytom S. XX, G. G., právne zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Slezáková, s. r. o., so sídlom Robotnícka 10, Banská Bystrica, IČO: 36 860 999, proti žalovanému Obec Pohorelá, so sídlom Nová ulica č. 32, Pohorelá, IČO: 00 313 696, právne zastúpenému Advokátska kancelária JUDr. Radovan Szárszoi, s. r. o., so sídlom Bakossova 14464/3C, Banská Bystrica, IČO: 47 254 491, v konaní o zaplatenie 6.054,- € s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Brezno č. k. 4C/161/2015-200 zo dňa 15. 08. 2018, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu v časti výroku I., ktorým žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 430,- € do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia, **z o s t á v a** nedotknutý.
- II. Rozsudok okresného súdu v časti výroku I., ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu nad 430,- € do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku a vo výroku o náhrade trov konania (výrok II.); **p o t v r d z u j e**.
- III. Žalovaný **j e p o v i n n ý** zaplatiť žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu vo výške 6.054,- € do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia titulom vydania bezdôvodného obohatenia, ktorá suma predstavuje bezdôvodné obohatenie žalovaného za obdobie troch rokov spätne od podania žaloby, pri celkovej výmere žalovaným bezprávne užívaných pozemkov XXXX m² vo vlastníctve žalobkyne a pri cene X,-€ za 1 m² sumu X.XXX,- € ročne. Žalobkyňa poukázala v žalobe na to, že je výlučnou vlastníčkou nehnuteľností nachádzajúcich sa v katastrálnom území obce K., a to parcely CKN č. XXXX/X ostatné plochy o výmere XXXX m², parcely CKN č. XXXX/X orná pôda o výmere XXX m² a parcely CKN č. XXXX ostatné plochy o výmere X m², ktoré sú zapísané na LV č. XXXX (ďalej v texte „sporné pozemky“) a ktoré žalovaný dlhodobo bez jej súhlasu užíva na komerčné účely, konkrétne aj ako súčasť športového ihriska a ako prístupovú cestu k športovému ihrisku, pričom žalovaný nemá oprávnenie užívať sporné pozemky. Žalobkyňa žalovaného vyzvala na usporiadanie daného skutkového stavu formou uzavretia nájomnej zmluvy, ku ktorej však z dôvodov na strane žalovaného nedošlo.

2. Žalovaný nespochybňoval vlastnícke právo žalobkyne k sporným pozemkom, avšak poukázal na okolnosti, že až do roku XXXX išlo o pozemky, vlastníctvo ktorých bolo medzi žalobkyňou a žalovaným sporné. Vlastníctvo k parcele č. XXXX/X bolo určené až na základe právoplatného rozsudku Okresného

súdu Brezno sp. zn. 5C/97/2007 zo dňa 05. 12. 2008 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 13Co/272/2010 zo dňa 22. 03. 2011 a vlastníctvo k parcelám č. XXXX/X a XXXX bolo v prospech žalobkyne zapísané až rozhodnutím Správy katastra G. sp. zn. B zo dňa XX. XX. XXXX o oprave údajov v katastrálnom operáte na Liste vlastníctva č. XXX a XXXX v katastrálnom území K.. Nárok žalobkyne napriek tomu nepovažoval za dôvodný, nakoľko na parcele č. XXXX/X sa nachádza športové ihrisko, ktoré však bolo vybudované ešte predtým, ako bola právoplatným rozhodnutím súdu vyriešená spornosť vlastníckeho práva k predmetnej parcele a na parcele XXXX/X sa nenachádza žiadna stavba, ide o poľnú cestu, po ktorej prechádzajú obyvatelia obce, a preto nedochádza k bezdôvodnému obohateniu na jeho strane. Nebránil sa možnosti odkúpenia sporných pozemkov, avšak nesúhlasil s cenou, ktorú považuje za neprimerane vysokú. Zároveň žalovaný vzniesol i námietku premlčania nároku žalobkyne.

3. Okresný súd mal na základe vykonaného dokazovania preukázané, že žalobkyňa nadobudla vlastnícke právo k parcelám CKN č. XXXX/X ostatné plochy o výmere XXXX m², CKN č. XXXX/X orná pôda o výmere XXX m² a CKN č. XXXX ostatné plochy o výmere X m², vedených na LV č. XXXX pre k. ú. K., obec K., okres G., na základe O. zmluvy I. XXXX/XX zo dňa XX. XX. XXXX rozhodnutím o vklade I. X/XX zo dňa XX. XX. XXXX. Na základe rozsudku Okresného súdu Brezno č. k. 5C/97/2007-81 zo dňa 05. 12. 2008, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 20. 04. 2011, došlo k deklaratórnemu určeniu vlastníckeho práva žalobkyne výhradne len vo vzťahu k parcele č. XXXX/X. Na parcele č. XXXX/X sa v zmysle vyjadrenia strán sporu nachádza športové ihrisko a na parcelách č. XXXX/X a č. XXXX sa nachádza poľná cesta. V predmetnom prípade bezdôvodné obohatenie (užívanie sporných pozemkov vo vlastníctve žalobkyne bez právneho dôvodu - dohody s ňou) v zmysle § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka vzniklo na strane žalovaného tým, že sa jeho majetok nezmenšil, hoci by k tomu inak v súlade s právom malo dôjsť, a to buď uzatvorením nájomnej zmluvy so žalobkyňou ohľadom prenájmu sporných pozemkov, resp. ich odkúpením.

4. Následne okresný súd na základe žalovaným vznesenej námietky premlčania skúmal, či nedošlo k premlčaniu vyššie uvedeného nároku žalobkyne na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia. V súlade s právnym názorom Krajského súdu v Banskej Bystrici vyslovenom v zrušujúcom uznesení č. k. 16Co/486/2016-75 zo dňa 27. 04. 2017, ako aj vyššie uvedenými skutočnosťami a s poukazom na zistenia v predmetnom konaní, keď žalovaný ku dňu rozhodnutia súdu vo veci samej sa naďalej bezdôvodne obohacuje, naďalej využíva sporné pozemky vo vlastníctve žalobkyne bez právneho dôvodu a dohody s ňou, premlčacia doba na vydanie bezdôvodného obohatenia vzniknutého v užívaní sporných parciel vo vlastníctve žalobkyne neuplynula; nárok žalobkyne nie je premlčaný v celom rozsahu, ak si žalobkyňa uplatnila svoj nárok za obdobie troch rokov spätne pred podaním žaloby.

5. Okresný súd pri rozhodovaní o výške bezdôvodného obohatenia vzniknutého užívaním sporných pozemkov vo vlastníctve žalobkyne, oprel ako o všeobecne záväzné nariadenie obce K. č. X/XXXX, ako aj o zmluvy doložené žalobkyňou, a to zmluvu o nájme zo dňa XX. XX. XXXX, uzatvorenú medzi žalovaným a p. S. O., zmluvu o nájme uzatvorenú medzi spoločnosťou D. G., a s. a p. D. K. zo dňa XX. XX. XXXX, zmluvu o nájme pozemku uzatvorenú medzi p. Z. K. a žalovaným zo dňa XX. XX. XXXX. Zo zmluvy o nájme časti pozemku uzatvorenej dňa XX. XX. XXXX medzi žalovaným ako prenajímateľom a p. S. O. ako nájomcom vyplýva, že žalovaný prenajal p. O. pozemok o výmere XXXX m², druh pozemku zastavané plochy a nádvorcia na dobu neurčitú za cenu nájmu X,XX € na X m². Zo zmluvy o nájme pozemku uzatvorenej medzi p. Z. K. ako prenajímateľom a žalovaným ako nájomcom dňa XX. XX. XXXX vyplýva, že p. K. dal obci do prenájmu ornú pôdu, ktorá má predstavovať časť futbalového ihriska o výmere XX m² na dobu neurčitú za cenu nájmu X,XX € za X m² ročne. Zo zmluvy o nájme pozemku uzatvorenej medzi spoločnosťou D. M. ako nájomcom a D. K. ako prenajímateľkou zo dňa XX. XX. XXXX vyplýva, že p. K. dala spoločnosti D. do prenájmu pozemok o výmere XXX m² orná pôda v k. ú. K. od XX. XX. XXXX do XX. XX. XXXX za cenu nájmu X,XX € za X m² ročne. Okresný súd pri určovaní výšky bezdôvodného obohatenia sa neoprel o znalecký posudok č. X/XXXX zo dňa XX. XX. XXXX vypracovaný znalcom F.. S. O. v rámci konania vedeného na totožnom súde pod sp. zn. 1C/98/2016, keďže znalec pri jeho vypracovaní bez udania relevantného dôvodu nezohľadnil všeobecne záväzné nariadenie obce K. č. X/XXXX, v ktorom v § 11 ods. 2 bola stanovená výška nájomného za užívanie pozemkov vo vlastníctve obce v minimálnej výške X,XX € za X m² ročne, čo niekoľkonásobne prevyšuje všeobecnú hodnotu nájmu za pozemky vo vlastníctve žalobkyne vo výške XXX,- € ročne (teda približne X,XX € za X m² ročne) za všetky pozemky tak, ako to stanovil znalec vo svojom posudku.

6. Okresný súd neakceptoval námietky žalovaného týkajúceho sa dôvodov, pre ktoré nemožno na danú vec aplikovať všeobecné záväzné nariadenie obce K. č. X/XXXX, ak § 11 ods. 2 predmetného nariadenia stanovuje, že: „Výšku nájomného schvaľuje obecné zastupiteľstvo. Minimálna cena je X,XX €/ m2 ročne. Z názvu paragrafu, v ktorom sa príslušný odsek nachádza (nájomné za užívanie pozemkov), ako aj zo znenia odseku 1 možno vyvodiť, že § 11 tohto nariadenia sa vzťahuje na dočasný (bez bližšej špecifikácie termínu „dočasný“) prenájom pozemkov vo vlastníctve obce bez ohľadu na druh pozemku a jeho určenie. Súd preverením predmetného nariadenia nezistil žiadne dôvody, ktoré by bránili jeho aplikácii v danom konaní a rovnako bolo potrebné poukázať na skutočnosť, že obec predmetné nariadenie aplikovala aj na zmluvu uzatvorenú na dobu neurčitú citovanú vyššie, keď obec prenajala zastavané plochy a nádvorja o výmere XXXX m2 za cenu X,XX € za X m2 ročne.

7. Vyhodnotením zmlúv predložených žalobkyňou uvedených vyššie, ako aj nariadenia obce K. č. X/XXXX došiel okresný súd k záveru, že cena požadovaná žalobkyňou za bezdôvodné užívanie každého metra štvorcového sporných pozemkov v jej vlastníctve žalovaným vo výške X,- € za rok je primeraná a spravodlivá, zodpovedá cene za nájom nehnuteľnosti v predmetnej oblasti. Okresný súd dodal, že považuje postup žalovanej, ktorá dlhodobo niekoľko rokov a bez náhrady užíva sporné pozemky vo vlastníctve žalobkyne za nespravodlivý a priečiaci sa právu a dobrým mravom.

8. S ohľadom na vyššie uvedené skutočnosti okresný súd žalobe žalobkyne po úpravách vykonaných podaním doručeným súdu 04. 09. 2015 vyhovel tak, že žalovaného zaviazal na zaplatenie sumy X.XXX,- € predstavujúcej bezdôvodné obohatenie za užívanie nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobkyne žalovaným za obdobie od 30. 03. 2012 do 30. 03. 2015, teda v sume X.XXX,- € za rok užívania nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobkyne v celkovej výške X.XXX m2.

9. O náhrade trov konania rozhodol okresný súd v zmysle § 255 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej v texte „CSP“) v spojení s § 470 ods. 1, 2 CSP. Poukázal na skutočnosť, že výška bezdôvodného obohataenia priznaná súdom závisela od úvahy súdu, ako aj od výsledkov znaleckého dokazovania, preto v danom prípade už samotné konštatovanie zo strany súdu, že bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného vzniklo a došlo aspoň k čiastočnému priznaniu uplatneného nároku, uplatňuje priznanie náhrady trov konania žalobkyne v rozsahu 100 % voči žalovanému v zmysle § 142 ods. 3 OSP (zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, platný a účinný do 30.06.2016), § 255 ods. 1 CSP a § 470 ods. 1 CSP, pričom o ich samotnej výške rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia súdny úradník tamojšieho súdu.

10. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, ktorý sa s rozhodnutím okresného súdu nestotožnil z dôvodov v zmysle § 365 ods. 1 písm. d/, f/ a h/ CSP. Nestotožnil sa s právnym záverom okresného súdu o tom, že premlčacia doba na vydanie bezdôvodného obohataenia neuplynula a že nárok žalobkyne nie je premlčaný v celom rozsahu a ani v časti. V tejto súvislosti však žalovaný namietal, že sa okresný súd nezaoberal a v konečnom dôsledku nevysporiadal s tým, či je nárok žalobkyne dôvodný po celý čas, aký si uplatňuje a ani s tým, v akom rozsahu je nárok žalobkyne dôvodný, pretože na časti parcely č. XXXX/X, a to nie na celej parcele, sa nachádza trávnatá plocha futbalového ihriska, na ktorej sa občasne konajú športové podujatia. Na parcele č. XXXX/X a parcele č. XXXX sa nenachádza žiadna stavba, ide o trávnatú plochu, sčasti poľnú cestu, po ktorej prechádzajú obyvatelia obce. Poprel teda, že by užíval tieto sporné pozemky a že by sa ich užívaním obohatil. Neužíva „kompletnú“ výmeru všetkých troch parciel č. XXXX/X, XXXX/X a XXXX, ktoré skutočnosti súd neskúmal, pretože časť týchto parciel neužíva vôbec.

11. Žalovaný v odvolaní doplnil, že žalobkyne nebolo z jeho strany nikdy bránené v uplatňovaní jej vlastníckych práv, t. j. v prístupe k sporným pozemkom, k ich užívaniu, alebo k nakladaniu s nimi. Tieto sporné pozemky si mohla žalobkyňa kedykoľvek ohradiť a zamedziť vstup tretích osôb, alebo na nich mohla začať pestovať ovocie, či zeleninu.

12. Žalovaný sa v odvolaní nestotožnil ani s právnym záverom o výške bezdôvodného obohataenia, ktoré mu bolo uložené vydať žalobkyne. Rozhodnutie považuje za arbitrárne, nepodložené relevantnými dôkazmi, vzťahujúcimi sa k prejednávanej veci. Znalecký posudok, na ktorý okresný súd neprihliadal, sa dotýkal konkrétnych parciel žalobkyne a stanovoval trhovú hodnotu (predajnú a nájomnú), preto je nedôvodné, aby súd rozhodoval o výške bezdôvodného obohataenia na základe nariadenia obce K., ktorej je právne irelevantné a s uvedenou vecou nijako nesúvisiace. Nariadenie obce K. č. X/XXXX sa

týka prenájmu pozemkov vo vlastníctve žalovaného k dočasnému prenájmu na podnikateľské účely. Pokiaľ ide o zmluvu o nájme uzatvorenú s p. S. O., súd uviedol nesprávnu výmeru pozemku, nakoľko ide len o časť parcely poskytnutej nájomcovi za účelom realizácie drobnej stavby. Zmluva o nájme uzatvorená medzi spoločnosťou D. G., M. a p. D. K. zo dňa XX. XX. XXXX taktiež s prejednávanou vecou nesúvisí, preto nie je zrejماً podobnosť s prejednávanou vecou. Jediným zmluvným vzťahom, ktorý je relevantný, je zmluva o nájme uzavretá s Z. K., kde cena nájmu predstavuje X,XX € za X m². Práve takáto suma bola žalobkyni ponúknutá aj z jeho strany, s čím však žalobkyňa nesúhlasila. V súlade so znaleckým posudkom F.. S. O. je ochotný akceptovať nárok žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia v celkovej výške XXX,- € za dobu XX mesiacov späťne od podania žalobného návrhu. Ostatné nároky považuje za premlčané. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalovanému uloží povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu XXX,- € a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

13. Žalobkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedla, že sa stotožňuje s rozhodnutím okresného súdu a navrhuje ho v celom rozsahu potvrdiť. Zdôraznila, že okresný súd správne aplikoval právny názor Krajského súdu Banská Bystrica v zrušujúcom uznesení zo dňa 27. 04. 2017 č. k. 16Co/486/2016, v zmysle ktorého bolo potrebné jej nárok uplatňovaný žalobou posúdiť ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré si uplatnila včas. Opätovne poukázala na to, že už roky dochádza zo strany žalovaného k poškodzovaniu jej práv a právom chránených záujmov, čo v konečnom dôsledku konštatoval aj okresný súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia. K tvrdeniam žalovaného v odvolaní, že nevyužíva celé parcely v jej výlučnom vlastníctve a že tieto využíva maximálne 60 dní do roka, považuje za klamlivé, zavádzajúce a v konečnom dôsledku aj nelogické. Na jej sporných pozemkoch sa nachádza futbalové ihrisko obce K., pričom časť parcely XXXX/X je tiež oplotená k uvedenému ihrisku (XXX m²) a jej zostávajúca časť a parcela č. XXXX predstavujú prístupovú komunikáciu práve k ihrisku. Na parcele č. XXXX/X sa dokonca nachádzajú inžinierske siete, hydrant, pričom tieto stavby boli vybudované na jej pozemku bez toho, aby ju obec požiadala o súhlas s jej umiestnením, prípadne ju akokoľvek o tom informovala. Opätovne doplnila, že žalovaný nemá k vybudovaniu futbalového ihriska ani stavebné, či kolaudačné rozhodnutie. Okolnosť, že parcely č. XXXX/X a č. XXXX slúžia ako prístupová cesta k ihrisku, konštatoval aj samotný súdny znalec F.. O. v posudku č. X/XXXX (6. a 7. strana posudku), ktorý bol priamo na mieste samom pri vykonávaní ohliadky. Sporné pozemky v jej vlastníctve žalovaný užíva bez právneho dôvodu a bezodplatne, a to na komerčné účely obce, a to spôsobom navodzujúcim dojem, že obec je vlastníkom uvedených pozemkov, čo je v rozpore s právnym stavom. Tento protiprávny stav pretrváva každým dňom, a preto bezdôvodné obohatenie naďalej trvá. Naviac, žalovaný si sám svojimi tvrdeniami odporuje, keď na jednej strane tvrdí, že nedochádza k bezdôvodnému obohateniu nepretržite a že z jeho strany nie sú využívané celé parcely, na druhej strane však viackrát vo svojich písomných vyjadreniach uviedol, že uznáva jej nárok, avšak len v sume určenej znaleckým posudkom. Znalec však pritom bral do úvahy takisto celú výmeru parciel sporných pozemkov a nájom bol počítaný za celý kalendárny rok, nielen za občasné dni. Aj v odvolaní žalovaný doplnil, že uznáva jej nárok za dva roky späťne, a to s celou výmerou parciel, nestotožnil sa len s výškou sumy bezdôvodného obohatenia.

14. K výške bezdôvodného obohatenia žalobkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedla, že okresný súd pri jej určení veľmi správne nevychádzal zo znaleckého posudku F.. O. č. X/XXXX, ktorý od počiatku namietala, keď aj z výpovede samotného znalca na pojednávaní dňa 13. 06. 2018 vyplynulo, že po ohliadke odišiel znalec spolu so starostkou obce K. priamo na obecný úrad, na ktorom mu boli zo strany starostky obce účelovo podsúvané a predkladané len dokumenty, ktoré boli v prospech protistrany - tieto znalec následne zohľadnil pri určovaní hodnoty pozemkov a tvoria prílohu k posudku. Znalec vôbec nezohľadňoval bez uvedenia relevantného dôvodu vyššie uvedené nariadenie obce K. č. X/XXXX a vo svojej výpovedi na pojednávaní dňa 13. 06. 2018 sám dokonca pripustil a uznal, že v prípade jej pozemkov ide o pozemky stavebné a je možnosť, že na týchto sa bude v budúcnosti stavať, môžu tam v prípade zmeny územného plánu obce stáť rodinné domy, a tým pádom je aj hodnota pozemkov oveľa vyššia, ako tá, ktorá je určená znaleckým posudkom. Zmluvy ňou predkladané v konaní s prejednávanou vecou súvisia, keďže samotné nariadenie obce K. pojednáva o nájmomnom za užívanie pozemkov a z príslušných ustanovení nariadenia nikde nevyplýva dôvod, ktorý by bránil jej aplikácii aj v tomto konaní a u uvedenej skutočnosti platí aj platná zmluva o nájme medzi p. O. a žalovaným, v ktorej sa konštatuje, že ide o obvyklé nájomné v čase a mieste nájmu.

15. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovaného a napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, preskúmal v medziach daných § 379 a §

380 CSP a bez nariadenia pojednávania v súlade s § 385 ods. 1 (a contrario) CSP rozsudok okresného súd v časti výroku I., ktorým okresný súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni XXX,- € do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku zostáva nedotknutý, ak žalovaný v tomto rozsahu odvolanie nepodal, naopak navrhol, aby na uvedenú sumu bol aj v odvolacom konaní zaviazaný. Odvolací súd potom vychádzajúc z obsahu odvolania v tomto rozsahu vec neprejednával v odvolacom konaní v zmysle § 367 ods. 2 CSP.

16. Rozsudok okresného súdu v časti výroku I., ktorým žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu nad 430,- € do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku a vo výroku o náhrade trov konania (výrok II.) podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako v celom rozsahu vecne správny potvrdil.

17. Podľa § 387 ods. 1, 2 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 toho istého ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

18. Úvodom odvolací súd poukazuje na zodpovednosť žalobcu za obsahové vymedzenie svojho odvolania ako aj rozsah odvolania v spojitosti s nevyhnutnosťou odvolacieho súdu rešpektovať rozsah odvolania a svoju viazanosť odvolacími dôvodmi.

19. Po preskúmaní odvolania a konania, ktorému predchádzalo, odvolací súd konštatuje, že okresný súd vykonal dokazovanie vo veci v dostatočnom rozsahu, vykonané dôkazy správne vyhodnotil podľa § 191 ods. 1 CSP a svoje rozhodnutie aj náležite odôvodnil podľa § 220 ods. 2 CSP. Z odôvodnenia rozhodnutia okresného súdu vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Odvolací súd preto v zmysle § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil rozhodnutie okresného súdu v časti výroku, ktorým okresný súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu nad 430,- € do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia titulom vydania bezdôvodného obohatenia, v ktorom rozsahu došlo k prieskumu napadnutého rozhodnutia okresného súdu v odvolacom konaní.

20. Okresný súd založil svoje rozhodnutie, ktoré bolo napadnuté odvolaním žalovaného na právnom závere, že žalobkyňa je výlučnou vlastníčkou sporných pozemkov nachádzajúcich sa v k. ú. obce K., a to parcely U. č. XXXX/X - ostatné plochy o výmere XXXX m² a parcely CKN č. XXXX/X - orná pôda o výmere XXX m² a parcely CKN č. XXXX - ostatné plochy o výmere X m², ktoré užíva žalovaný bez právneho dôvodu za obdobie X rokov spätne od podania žaloby pri celkovej výmere žalovaným užívaných pozemkov XXXX m² vo vlastníctve žalobkyne a pri cene X,- € za X m², v dôsledku čoho hodnota bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného v žalovanom období predstavuje X.XXX,- € ročne. S vyššie uvedeným právnym záverom okresného súdu sa odvolací súd stotožňuje a k námietkam žalovaného v odvolaní uvádza nasledovné:

21. Bezdôvodné obohatenie predstavuje záväzkovoprávny vzťah, z ktorého pohľadávka vzniká tomu, na koho úkor sa iný bezdôvodne obohatil a dlh tomu, kto obohatenie získal. Pokiaľ tento dlh (povinnosť vydať bezdôvodné obohatenie) nie je o povinnosti vydať vec ale o povinnosti platobnej, je nepochybné, že ide o dlh peňažný, pričom žalovaný od začiatku súdneho konania vedel, že sporné pozemky užíva bez právneho dôvodu, pričom táto skutočnosť nebola v konaní sporná. Ak žalovaný namietal rozsah užívania sporných pozemkov a tvrdí, že ich neužíva v celosti, jeho námietka nie je dôvodná. V konaní nebolo sporné, že na parcele v Obci K. CKN č. XXXX/X sa nachádza futbalové ihrisko obce, pričom časť parcely č. XXXX/X je tiež oplotená k uvedenému ihrisku a jej zostávajúca časť a parcela č. XXXX predstavujú prístupovú komunikáciu k ihrisku. To, že parcely č. XXXX/X a č. XXXX slúžia ako prístupová cesta k ihrisku, konštatoval i súdny znalec F. O. vo svojom posudku č. X/XXXX (6 a 7 strana posudku), ktorý bol priamo na mieste pri vykonávaní ohliadky. Uvedené pozemky žalovaný teda užíva bez právneho dôvodu bezodplatne, a to na komerčné účely obce, ak sa za týmto účelom na futbalovom ihrisku konajú spoločenské podujatia organizované obcou, ktorú skutočnosť žalovaný v konaní nepoprel, poukazoval len na rozsah a počet dní, počas ktorých sa uvedené akcie na sporných pozemkoch prevádzajú. Rozsah užívania sporných pozemkov preto nebol odvolaním žalovaného spochybnený odvolaním a odvolací súd na dôvody uvádzané v napadnutom rozhodnutí odkazuje, pričom dopĺňa, že i zo samotného odvolania

žalovaného vyplýva, že tento uznáva rozsah užívania sporných pozemkov, ak uznal nárok žalobkyne čo do sumy 430,- €, ktorá suma zodpovedá výmere sporných pozemkov.

22. K otázke premlčania sa odvolací súd podrobne vyslovil už v zrušujúcom uznesení č. k. 16Co/486/2016-75 zo dňa 27. 04. 2017, ktorým zrušil rozsudok č. k. 4C/161/2015-51 zo dňa 20. 06. 2016 a na závery v ňom uvedené odvolací súd opakovane odkazuje, pričom okresný súd dôsledne z jeho právnych záverov vychádzal, preto odvolací súd odkazuje i na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia v bodoch 25, 26 a 53 až 57. Pre začiatok plynutia objektívnej premlčacej doby je rozhodný okamih, kedy bezdôvodné obohatenie vzniklo. Okamihom, od ktorého sa začiatok plynutia objektívnej premlčacej doby odvíja, je teda okamih vzniku zodpovednostného vzťahu z bezdôvodného obohatenia, a to bez zreteľa na to, či oprávnený subjekt o svojom práve na vydanie bezdôvodného obohatenia vedel, alebo nie, preto k splneniu predpokladov pre začiatok plynutia premlčacej doby, či objektívnej alebo subjektívnej nemôže dôjsť skôr ako bezdôvodné obohatenie vôbec vznikne. K bezdôvodnému obohateniu dochádzalo v čase podania žaloby každým dňom, nešlo o samostatne poskytované plnenie zodpovedajúce bezdôvodnému obohateniu, ale o pokračujúce obohacovanie sa, preto žalobkyňa uplatnila svoj nárok X roky spätne od podania žaloby správne.

23. Odvolací súd len dopĺňa, že užívaním sporných pozemkov vlastnícky patriacich žalobkyňi sa žalovanému dostalo majetkovej hodnoty, ktorá už v okamihu jej získania nebola v súlade s právom, a preto mu vznikla povinnosť poskytnúť finančnú náhradu za toto užívanie, nakoľko takúto majetkovú hodnotu nebolo možné vydať. V súdnej praxi boli riešené viaceré prípady vydania bezdôvodného obohatenia titulom užívania cudzieho pozemku bez nájomnej zmluvy či iného titulu oprávňujúceho užívať cudziu vec. Majetkovým vyjadrením prospechu získaného užívaním cudzej veci je peňažná suma, ktorá zodpovedá sumám vynakladaným obvykle v danom mieste a čase za užívanie veci i s prihliadnutím na druh dôvodu, ktorým sa spravidla zakladá právo užívania vzhľadom na jeho rozsah a spôsob; najčastejšie ide o nájomnú zmluvu, kedy sa výška náhrady porovnáva s obvyklou hladinou nájomného, ktoré by bol nájomca povinný plniť za normálnych okolností, ak by vec užíval na základe platnej nájomnej zmluvy. Ak sa vychádza zo zodpovednosti za bezdôvodné obohatenie získané plnením bez právneho dôvodu, je treba z hľadiska pasívnej legitímácie posúdiť, kto bezdôvodné obohatenie získal. V prejednávanej veci nebolo sporné, že sporné pozemky vo výlučnom vlastníctve žalobkyne, ktoré sú predmetom tohto konania, užíva žalovaný, a to na komerčné účely, v prospech obce, ak na parcelách je športové ihrisko a k nemu zodpovedajúca prístupová cesta, ktorá nevyhnutne súvisí s užívaním športového ihriska, ktoré obec využíva na rôzne športové a kultúrne podujatia ako napr. futbalové turnaje, športový deň pri príležitosti MDD a pod., ktoré okolnosti žalovaný nespochybnil, naopak potvrdil, že na sporných pozemkoch prebieha maximálne 60 dní do roka športové podujatie. Námetka žalovaného, že sporné pozemky vo vlastníctve žalobkyne neužíva, ani pokiaľ ide o účel využitia týchto sporných nehnuteľností, preto neobstojí.

24. Na záver odvolací súd uvádza, že rozhodnutie okresného súdu je vecne správne aj pokiaľ ide o výšku bezdôvodného obohatenia vzniknutého užívaním sporných pozemkov žalovaným, ktoré oprel nielen o všeobecné záväzné nariadenie obce K. č. X/XXXX, ale aj o zmluvy doložené žalobkyňou, preto odvolacia námietka žalobcu, že v tomto rozsahu je rozhodnutie okresného súdu arbitrálne, a to len s odkazom na to, že okresný súd nevychádzal pri stanovení výšky bezdôvodného obohatenia zo znaleckého posudku č. X/XXXX, nie je dôvodná. Okresný súd sa podrobne a dostatočným spôsobom vysporiadal s otázkou primeranosti a spravodlivosti ceny za nájom sporných pozemkov v predmetnej oblasti ako výšky bezdôvodného obohatenia v odôvodnení napadnutého rozhodnutia v bodoch 58 až 62, v ktorom rozsahu odvolací súd na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia odkazuje a dopĺňa, že sám znalec na pojednávaní dňa 13. 06. 2018 pri svojom výsluchu k vypracovanému znaleckému posudku č. X/XXXX (F. O.) vypovedal a uznal, že hodnota pozemkov by prípadne mohla byť vyššia ako určená znaleckým posudkom. Znalec potvrdil, že pri vypracovávaní znaleckého posudku nezohľadňoval všeobecné záväzné nariadenie obce K. č. X/XXXX.

25. Okresný súd rozhodol vecne správne aj pokiaľ rozhodoval o náhrade trov konania v zmysle platnej právnej úpravy a to tak v rozsahu ust. § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 470 ods. 1 CSP a s odkazom na právnu úpravu náhrady trov konania platnú a účinnú do 30. 06. 2016 v zmysle § 142 ods. 1 Občiansky súdny poriadok (ďalej v texte „OSP“), nakoľko výška bezdôvodného obohatenia priznaná súdom tak závisela jednak od úvahy súdu ako aj výsledkov znaleckého dokazovania v rámci konania vedeného pod sp. zn. 1C/98/2016. Odvolací súd má za to, že konštatovanie zo strany súdu, že bezdôvodné obohatenie

na strane žalovaného vzniklo a došlo k čiastočnému priznaniu uplatneného nároku odôvodňuje priznanie náhrady trov konania žalobkyne v rozsahu 100 %. Uvedené správne závery okresného súdu odvolací súd konštatuje napriek tomu, že konkrétnymi dôvodmi rozhodnutie o náhrade trov konania nebolo odvolaním žalovaného napadnuté, avšak ide o výrok závislý.

26. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. V odvolacom konaní bola žalobkyňa v celom rozsahu úspešná, preto súd uložil žalovanému, ako strane v odvolacom konaní neúspešnej, zaplatiť žalobkyňi náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia súd prvej inštancie samostatným uznesením (§ 262 CSP).

27. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerov hlasov 3 : 0.
Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerov hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).